

■ Comunicat de premsa ■

El mosquit tigre ha arribat a 87 municipis catalans

Els primers exemplars es van detectar a Sant Cugat del Vallès l'any 2004 i l'estudi de seguiment del 2008 constata que ara es troba en dotze comarques

El més efectiu per frenar la proliferació és evitar la posta d'ous i el creixement de les larves aquàtiques, cosa que s'aconsegueix amb l'eliminació dels punts d'aigua on poden créixer

El Departament de Medi Ambient i Habitatge, a través de la Direcció General del Medi Natural, ha fet el quart estudi de seguiment anual de la població del mosquit tigre asiàtic (*Aedes albopictus*) per conèixer la distribució territorial de l'espècie, avaluar la seva evolució i la seva capacitat d'expansió. L'estudi, elaborat el 2008, ha constatat que el mosquit tigre es troba en 87 municipis de 12 comarques: l'Alt Penedès, el Bages, el Baix Llobregat, el Baix Penedès, el Barcelonès, el Garraf, la Selva, el Maresme, el Segrià, el Tarragonès, el Vallès Occidental i el Vallès Oriental.

El nou estudi s'ha realitzat durant tot l'any i ha permès conèixer la dispersió del mosquit i en quin moment de l'any s'ha produït. L'estudi del 2008 incorpora la informació obtinguda pel Servei de Control de Mosquits de CC del Baix Llobregat i pel Servei de Control de Mosquits de la badia de Roses i el Baix Ter.

A on es troba?

Tal i com ja es preveia, el nombre de municipis afectats pel mosquit tigre ha augmentat passant de 55 municipis a 87 en un any. Hi ha presència per primer cop de l'espècie a: Vacarisses, St. Vicenç de Castellet, el Vendrell, Calafell, St. Pere de Ribes, Maials, Torredembarra, Tarragona, Granollers, Cardedeu, Martorelles, Tiana, Vilassar de Dalt, Lliçà d'Amunt, Calella, St. Cebrià de Vallalta, Canyelles, Tordera, Premià de Mar, Premià de Dalt, Teià, Argentona, St. Andreu de Llavaneres, St. Vicenç de Montalt, St. Vicenç dels Horts, Torrelles de Llobregat, St. Esteve Sesrovires, Lloret de Mar, Blanes, Tossa de Mar, Vidreres i Maçanet de la Selva.

L'any 2004, es va detectar la primera colònia del mosquit tigre asiàtic de la península Ibèrica a Sant Cugat del Vallès (Vallès Occidental).

L'any 2005, s'havia expandit als municipis de Cerdanyola, Sant Quirze, Rubí, Molins de Rei, Ripollet, Terrassa, Barcelona, Barberà del Vallès, Papiol i Altafulla. El mateix any, el Servei de Control de Mosquits del Consell Comarcal del Baix Llobregat també va detectar la presència de poblacions de mosquit tigre a Molins de Rei i el Papiol.

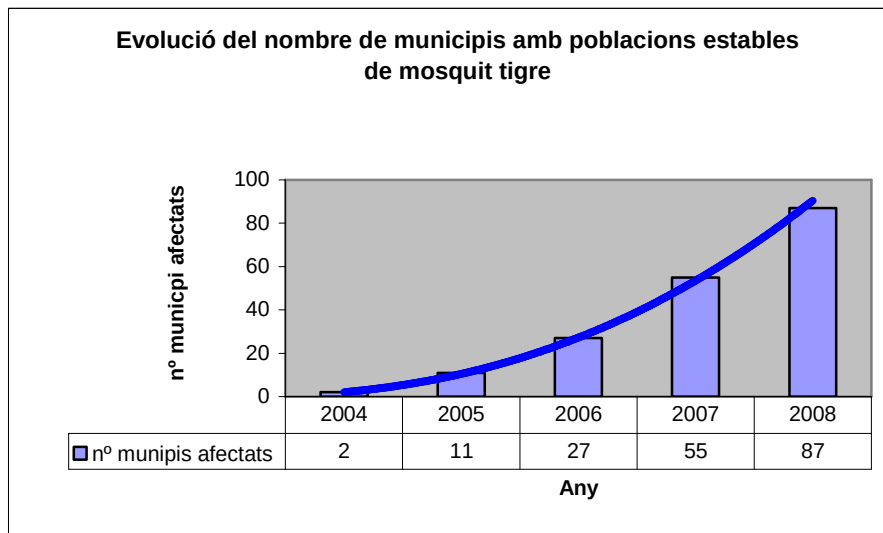
Generalitat de Catalunya
**Departament de Medi Ambient
i Habitatge**

Comunicació i Premsa

El 2006, es va detectar el desenvolupament complet del cicle del mosquit tigre a Montcada i Reixac, Badia del Vallès, Sta. Perpètua de Mogoda, Castellbisbal, Polinyà, Caldes d'Estrac, Sitges i Vilanova i la Geltrú. També es va comprovar que s'havia estès a Gavà, Castelldefels, l'Hospitalet de Llobregat, Pallejà, Esplugues de Llobregat, Sant Just Desvern, Sant Feliu de Llobregat i Vallirana.

El 2007, es va expandir a Gelida, Arenys de Mar, Sabadell, Ullastrell, Castellar del Vallès, Palau-Solità i Plegamans, Mollet del Vallès, Sant Fost de Campsentelles, St. Adrià de Besòs, Sta. Coloma de Gramenet, Badalona, Cubelles, El Masnou, Canet de Mar, Montgat. I en dotze municipis més: Viladecans, el Prat de Llobregat, Castellví de Rosanes, Sant Joan Despí, Sant Andreu de la Barca, la Palma de Cervelló, Cervelló, Martorell, Sant Boi de Llobregat, Cornellà, Abrera, Sta. Coloma de Cervelló i Esparreguera.

L'evolució del nombre de municipis amb poblacions estables de mosquit tigre s'observa a la figura següent.

Cada any, el nombre màxim de municipis afectats pel mosquit tigre es dona cap el mes de setembre, moment en què es produeix l'expansió més important.

Campanyes de control

El Departament de Medi Ambient i Habitatge en col·laboració amb altres institucions ha fet diverses campanyes de sensibilització i control del mosquit tigre des que se'n va detectar la presència a Catalunya. Les campanyes han consistit a divulgar, sensibilitzar, formar i donar a conèixer una sèrie d'actuacions per disminuir la població d'aquest insecte i la seva velocitat d'expansió. Les recomanacions s'han començat a efectuar en els municipis de les comarques on s'ha detectat la presència del mosquit tigre i també en els que ho han demanat.

De les investigacions dutes a terme fins ara, s'ha constatat que el més important i efectiu de cara a frenar la ràpida proliferació d'aquest insecte és evitar la posta d'ous i el creixement de les larves aquàtiques. Això s'aconsegueix eliminant els punts d'aigua on poden créixer. Amb aquest objectiu, es fan les recomanacions següents:

- Buidar regularment o retirar qualsevol recipient de l'exterior que pugui acumular aigua: joguines, cendrers, gerros, galledes, plats de sota els testos, safareigs, pneumàtics, ornaments de jardí, etc.
- Evitar les acumulacions d'aigua en les zones de drenatge o canals de desguàs.
- Cobrir els petits forats i depressions del terreny que acumulin aigua.
- Vigilar les basses petites, buidar-les setmanalment i cobrir-les amb una tela mosquitera.
- Mantenir cobertes les piscines mentre no s'utilitzen. Les piscines de plàstic s'han de buidar periòdicament, i si no es fan servir cal retirar-les. Val a dir que, d'acord amb l'experiència obtinguda, les piscines no tractades de certes dimensions no són un bon hàbitat per a aquest mosquit i sí per a d'altres mosquits propis de casa nostra (en qualsevol cas també molestos per reproduir-se milers de larves).
- Evitar els forats naturals presents en troncs, omplint-los amb poliestirè expandit.
- Canviar molt sovint l'aigua de les plantes que viuen en aigua i la dels plats dels animals domèstics. Cal buidar-los quan no es facin servir.
- Parar atenció a mantenir les portes dels vehicles el màxim de temps possible tancades i matar qualsevol mosquit que sigui detectat en el vehicle. A Catalunya, ja s'han donat casos de transport d'adults per aquest mitjà.
- Incloure, com a comportament quotidià de la ciutadania, buidar o capgirar qualsevol petit recipient o receptacle amb aigua o els que en puguin contenir.

Resultats del mostreig d'adults

Els paranyes amb atraient per a adults d'aquesta espècie es van col·locar als cementiris (indrets on es produeixen les màximes concentracions d'aquests mosquits, a causa de l'abundància de gerros amb aigua per a flors) dels municipis següents: Sant Cugat, Rubí, St. Quirze del Vallès, Cerdanyola, Terrassa, Castellbisbal, Sabadell, Montcada i Reixach, Sta. Perpètua de Mogoda, Barberà del Vallès, Mollet, Sta. Coloma de Gramenet, Badalona, Vilanova i la Geltrú, Sitges, Canet de Mar, Arenys de Mar, Vilassar de Dalt, Horta i Collserola. La totalitat d'aquests paranyes en un moment o altre de l'any van capturar adults de mosquit tigre.

Un cas a part és el de Maials, al Segrià. En aquest municipi, hi ha un centre de gestió de pneumàtics i, atenent a la problemàtica que aquests suposen com a mitjà de disseminació del mosquit tigre, en els últims dos anys, es va decidir ubicar un parany amb atraient per a adults, amb la finalitat de detectar el més ràpidament possible la presència d'aquest mosquit al centre. L'any 2007, tots els resultats van resultar negatius, però el mes de setembre de 2008 es van capturar diversos adults d'*Aedes albopictus* al recinte. En principi, es creu que el focus es va controlar, doncs els pneumàtics sospitosos de contenir ous o larves de mosquit tigre i gran part dels que tenien en estoc van ser immediatament triturats pocs dies després de la seva entrada al centre. També es va procedir a apilar els pneumàtics en columnes perquè, si plovia, aquests acumulessin la mínima quantitat d'aigua possible. A més, s'ha de tenir en compte que la climatologia d'aquest municipi no és la més adient per al desenvolupament de poblacions estables de mosquit tigre. De totes maneres, el Departament de Medi Ambient i Habitatge seguirà controlant la zona a fi d'assegurar-se que la seva eradicació ha estat total.

Biologia del mosquit tigre

El mosquit tigre pertany a la família *Culicidae* i es caracteritza pel color del seu abdomen, punxegut, i de les potes de bandes blanques i negres molt visibles a simple vista. Dues característiques que s'han de tenir en compte a l'hora d'identificar aquesta espècie de mosquit i no confondre'l amb d'altres que se li assemblen. Els trets característics són una línia blanca que recorre la part posterior del tòrax i el marcat color blanc de la punta dels palps (que són qualsevol dels apèndixs segmentats que porten al voltant de la boca certs artròpodes i que tenen una funció tàctil o gustativa).

L'adult té unes dimensions d'entre 2 i 10 mm. Com en altres espècies de mosquit, el sexe hematòfag (que s'alimenta de sang) és el femení, el qual presenta una trompa allargada (probòscide) que utilitza per picar i extreure sang dels mamífers, de la qual aprofita les proteïnes que necessita per al desenvolupament dels ous. Els mascles de l'espècie, així com els d'altres mosquits, s'alimenten de líquids vegetals.

El cicle vital consisteix en l'ou, quatre estadis larvals, pupa i adult i es pot completar en només 10 dies. És imprescindible que durant tot el cicle les larves i pupes estiguin a l'aigua. Si per algun motiu l'aigua en la qual s'estan desenvolupant s'evapora o s'elimina, moren totes aquestes fases aquàtiques del cicle.

Realitzen l'ovoposició a l'interior d'envasos o petits recipients que contenen aigua, tant si són artificials com naturals, és a dir, poden pondre els ous en pneumàtics, gerros, llaunes de beguda, cendrers, joguines, galledes, pots, platets de sota els testos, forats d'arbres i roques. En definitiva, en qualsevol lloc de petites dimensions que contingui aigua durant un mínim de 7 dies. Per contra, els rius, aiguamolls, llacs, piscines o similars no constitueixen el seu hàbitat.

El període d'activitat se situa entre maig i novembre

El període d'activitat del mosquit tigre asiàtic a Catalunya comprèn des del mes de maig fins al mes de novembre, però sobretot, les molèsties principals es donen des del mes de juliol fins al setembre. Els dos factors que condicionen el cicle del mosquit tigre asiàtic són: el clima i el fotoperíode (la longitud del dia). La pluja no és imprescindible per al seu desenvolupament, però l'indueix.

A partir de la primavera, comencen a eclosionar les larves, que són de vida aquàtica, però de respiració aèria, i l'estiu és l'estació més favorable per al seu desenvolupament. En canvi, quan baixen les temperatures, les larves i els adults es moren. Els ous postos pels últims adults de la temporada són resistents a climes freds i secs i estan inactius fins a la primavera següent.

L'*Aedes albopictus* és una espècie d'activitat diürna i les seves picades són més nombroses i doloroses que les dels mosquits autòctons. És una espècie originària del sud-est asiàtic. Des de 1979, està en procés de disseminació arreu del món. S'escampa mitjançant el transport global de mercaderies, principalment pneumàtics, però també productes de jardineria (per exemple, el bambú de la sort). El seu radi de vol és relativament curt, amb un màxim de 400 metres (normalment 150 metres). Per això, és molt probable trobar-lo prop del seu punt de cria. Tot i això, es pot desplaçar més lluny a través del transport passiu per l'acció del vent o a l'interior de vehicles.

Generalitat de Catalunya
**Departament de Medi Ambient
i Habitatge**

Comunicació i Premsa

26 de maig de 2009

*Comunicació i Premsa
Departament de Medi Ambient i Habitatge
PREMSA.DMAH@GENCAT.NET
Telèfon de contacte 93 444 51 30*